

Kirkegaard meget bedre end nogen anden – skal man så se på: Hvor er der nogle forskelle, hvad er det, vi skal rette op på her, hvad er det, vi kan gøre, for at vi kan sige, at dér kan vi se hinanden i øjnene? Og der er det selvfølgelig klart, at det har arbejdsministeren gjort i det her tilfælde, og derfor er det her forslag så kommet frem. Det er selvfølgelig også et led i – det står også klart og tydeligt i lovforslaget – at det drejer sig om: Hvordan får vi tilpasset økonomien til den finanslov, der ligger?

Og det er derfor, jeg har talt om, at der er tale om ligeberettigelse. At arbejdsministeren så ikke har taget alle 5 uger, synes jeg da ikke man skal bebrejde ham. Men jeg har forstået, at det gør man nærmest.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Hr. Ole Vagn Christensen siger, at nu skal vi ikke køre det her op. Det er jeg meget enig med hr. Ole Vagn Christensen i.

Men det handler ganske enkelt om at behandle de mennesker, der i forvejen er i en meget vanskelig situation, anstændigt. Og det handler om ikke at belaste vore virksomheder yderligere. Men det vil Socialdemokratiet altså ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

De to sidste talere er på trods af deres uenighed enige om, at vi ikke skal køre sagen op. Det ved jeg ikke hvorfor vi ikke skal; det er da udmærket at få luftet nogle synspunkter; det er vel det, vi har den her talerstol til.

Men det var hr. Ole Vagn Christensen, der på et tidligere tidspunkt var inde på, at det her forslag var et udtryk for, at man ville skabe ligestilling mellem lønmodtagere og arbejdsgivere. Der er jo ét område, hvor der overhovedet ikke er ligestilling i den sag her. Det er jo, at hvis en lønmodtager bliver arbejdsløs, så bliver hans dagpenge sat efter de seneste måneders indtægt. Det gør det ikke for den selvstændige erhvervsdrivende her. Meget typisk har den selvstændige erhvervsdrivende, der ophører med sin virksomhed, jo kørt med en meget lille indtægt eller underskud, så hvis vi skulle have ligestilling efter det, som hr. Ole Vagn Christensen postulerer, så skulle de overhovedet ikke have dagpenge. Og det ville måske være ligestilling, men det ville i hvert fald være urimeligt.

Det, vi har brug for, er, at vi har nogle, der har lyst til at vove pelsen som selvstændige erhvervsdrivende på trods af, at de ikke lever i et liberalt samfund, hvad de måske heller ikke var tjent med. Men det er jo det, det handler om. Der synes jeg, at vi stadig væk har brug for nogle selvstændige erhvervsdrivende. Der er for få, der har lyst, og der bliver færre. Og det her vender sig imod de selvstændige erhvervsdrivende; det er negativt.

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil godt starte med at give en lille cadeau til regeringen, fordi man nu vil fjerne den urimelige G-dagsbetaling, som virksomheder i nogle tilfælde udsættes for som en konsekvens af konflikt på en anden virksomhed. Det afsnit er faktisk en ordret afskrift af Venstres lovprogram, så det kunne sådan set ikke gøres bedre.

Jeg synes da også, at der skal være en cadeau – for regeringen skal jo have en cadeau for det, den skal; vi er jo ikke så vant til, at der fra regeringens side kommer noget, der kan give anledning til at give en cadeau – for, at man lægger op til nu at lave nogle administrative lettelser.

Men så kan der sådan set heller ikke siges meget mere positivt om det forslag, vi behandler her. I resten af forslaget ser vi regeringens sande jeg: flere omkostninger til erhvervslivet, et mindre, socialt sikkerhedsnet for de selvstændige, en øget arbejdsgiverbetaling ved 1. og 2. ledighedsdag. Det betyder flere omkostninger til erhvervslivet, forringet konkurrenceevne, færre i job, flere i passiv forsørgelse. Det er et slag i ansigtet på det erhvervsliv, der skal sikre vores velfærd.

Regeringen taler ofte positivt om erhvervslivet, men handler negativt. Det er kun ved festlige lejligheder, vi hører de flotte ord. Virkeligheden er det modsatte. Gang på gang må erhvervslivet bære nye byrder som nu også her, hvor man skal have en længere karenperiode. Det er også et slag i ansigtet, som jeg nævnte før under debatten. Det er at få folk i knæ. Regeringen træder på dem, der ligger ned.

På lønmodtagerområdet har man 5 ugers karantæne, når det er selvforskyldt, og når det er uforskyldt, ja, så får man dagpenge fra starten. Indtil den 1. juli 1989 var det på samme måde for selvstændige. Så ændrede man fra den 1. juli 1989 på forholdene af hensyn til den administrative forenkling, fordi en undersøgelse viste, at af de selvstændige var det 80 pct., der kom i